En Bröllopsdikt.

Af Daniel Fallström.

Högt må bröllopskvädet klinga
liksom vårsång i naturen,
när de starka isar springa,
lika klart som näfverluren,
när den ifrån åsar böga
tolkar kärleks vilda längtan,
hopp och oro, kval och trängtan.
Vin, som nu i bägarn glimmar —
ädla vin, dig in jag viger
till den skål i festens timmar,
hvilken varm ur hjertat stiger.
Hell de båda, han den starke,
hvilken armar har att bära,
hell den unga, blida kvinnan,
som ännu står himlen nära!
Kraft och svaghet — så förenta —
kunna tyngsta börder lyfta,
kunna våga djerfva språnget
öfver sorgens mörka klyfta.
Hållen ut i dagar ljusa,
när de unga lärkor sjunga,
hållen ut, när stormar brusa
och de vreda blixtrar ljunga!
Hållen ut och kämpen striden —
på er fana står det skrifvet:
"Kärleken är mer än lifvet!"
Allt i denna blef er gifvet,
allt går under, om den faller,
allt kan vinnas, om den segrar.
Sjelfva grafvens hårda galler
sprängas, och der öfver svingar
evighetens tro, den ljusa,
på en fjäriis hvita vingar.
Hell dem då, som krafter funnit,
som ej svärmat, älskat, brunnit
och till sist stå sammanslutna
och af lyckans sol begjutna! —
Måtte jemt den lysa öfver
tvenne barn, ty än om håren
silfverstänkas, må i hjertat
finnas ungdom — tro på våren.

PASSET Å MOFALLSÄNGEN.

Berättelse af Gösta Geijer.

Den gamle jägmästaren och hans jaktsällskap, herrar från provinsstaden, hade efter en lyckosam och väl använd dag, slagit sig till ro vid den värmande stockelden däruppe i de värmländska skogsbygderna.

Man hade öppnat såväl matsäcksskrinet som språklådan och vid en sjudande toddy och en doftande havanna ordnade och rekrerade man sig nu för öfrigt på bästa sätt.

Oktoberkvällen, stilla och fridfull, drog allt tätare tillhopa sina långa skuggor öfver hult och mo och emellan höga furustammar, som dock lämnade ett vidsträckt perspektiv till hemlighetsfulla huldregömslen längst in i skogsdjupet, när de då och då belystes af det fantastiskt fladdrande skimret från den flammande elden.

— Nu, bror jägmästarn, sade någon, är den rätta stunden inne för ett infriande af ditt löfte att för oss motivera anledningen till din plötsliga förstämning, då vi i morse stodo där borte och invänta de jösse å passet å Mofallsängen. Det var en lång historia, sa' du, som du därför hälst ville spara till ett lämpligare tillfälle. Nu är det inne, och fram allså, "munsjör" med din historia!

Jägmästarens drag fingo med ens uttryck af sterotypt allvar.

— Ja, mina herrar, sade han efter en stunds tystnad, hvad man lofvat skall man ju hålla och jag får väl däran då, ehuru uppriktigt sagdt, ämnet ifråga hör till de upplefvelser i mitt lif som jag hälst ser förvisade till fullständig glömska.

— Åh, berätta du! hördes ifrigt från flera håll.

Jägmästaren gjorde sig dock ingen brådska, stoppade med mycken omsorg sin pipa, tände den, och sedan han dragit några långa, pröfvande bloss gentog han:

— Ni erinrar er nog 1813 års krig med Norge. Det var en ömklig parodi på krig, och många voro ej i detta de skott som lossades på fullt allvar, åtminstone inte här i Värmland. Ett af dem blef tyvärr dock ödesdigert nog.

Jag tjenstgjorde då som fänrik vid värmländingarne och hade till kalfaktor en ung, lefnadsfrisk landtvärnist med det för honom då så hedrande namnet Glad.

Hvilken grym ironi blef det dock ej för hans senare lefnadsöden. I 30 år, sedan jag lemnat regementet och inträdt i jägeristaten, hade jag honom som skogvaktare, och under alla dessa år var och förblef han för mig en oförklarlig gåta tills..... nåja: bäst att gå i ordning med frågorna.

Den fordom så öppenhjärtlige och lefnadslustige Glad hade med en enda gång liksom bytt om nytt skinn, och plötsligen krupit in i en fullständigt oåtkomlig, dyster och sluten inbundenhet, som jag med alla mina bemödanden dock aldrig förmådde söndra eller skingra. Fåordig och otillgänglig hade han blifvit som folkskygg, sade inte ett enda ord mer än hvad han nätt och jämt behöfde, men skötte likvisst sin tjänst oklanderligt. Som en enstöring höll han sig mest i skogen, sysslade därhemma alldeles ensam med alla sina husliga bestyr, och kom aldrig ner till kyrkbyn eller odlad bygd annat än när den högsta nödvändighet så påkallade.

Så mycket hade jag dock fått klart för mig, att karlen gick och grubblade på något, hvad det då var, som tyngde hans sinne.

Jag stärktes i denna min öfvertygelse af flera underligheter i hans uppträdande, som jag iakttagit, då han trodde sig obemärkt och jag vid åtskilliga tillfällen kom att öfverraska honom.

Det hände upprepade gånger just å Mofallsängen. Då pratade och orerade han högt för sig själf, och betedde sig som han varit från förståndet.

När jag så gaf mig tillkänna, smet han skamsen och flat som en piskad hund inåt skogen. En gång gick jag honom dock in på lifvet och uppmanade honom bestämdt och kraftigt, att han skulle anförtro sig till mig och med en ärlig och öppen bekännelse lätta sitt sinne, men möttes endast af samma trotsiga, hårdnackade motstånd.

Efter den betan lät jag karlen hållas bäst han ville, i tanke, att han nog förr eller senare självmant skulle komma och frivilligt ge mig sitt förtroende. Så skedde ock, men många år skulle gå innan dess.

En dag på senhösten hade jag en förrättning här uppe i de nordligare skogsbygderna. Det var ett drygt göra, och det drog sent ut på kvällen innan jag slutade mitt dagsverk. Tidigt påföljande morgon skulle jag åter ta' itu med samma arbete, ock som jag därför ej ansåg det mödan värdt att gå den lång vägen hem, beslöt jag mig för att stanna där jag var ock öfvernatta i skogen.

Jag lade ingen anledning att beklaga mig, då jag i alla afseenden var väl skiperad, ock vädret ej ingaf mig några betänkligheter för mitt fattade beslut.

Snart satt jag vid en lifligt sprakande stockeld, ock sedan jag ur mitt sirliga matförråd stillat min hunger, tände jag min pipa ock mediterade i all sköns lung ock ro.

Kvällen var som nu, stilla ock behaglig, ock med denna skogens sällsamma tystnad, som så känsligt ock hemlighetsfullt skärpes af alla dessa naturens växlande ock obestämbara ljud.

Nattmörkret tog till efter hand ock stod snart under granarne tjockt ock ogenomträngligt. Blott det speglande vattenblänket ute på ett närliggande tjärn kvarhöll ännu reflexen af kvällhimlens sista ljusning med en enstaka tindrande stjärna.

Länge satt jag ock såg på detta ock jag kom nu just särskildt ihåg, att jag undrade hvarför människorna städse sända blicken nedåt i tryckande jordbundet grubbel, då hon blott behöfver höja den uppåt för att finna Guds klara, ljusa, lifgifvande himmel. Jag hade en osökt anledning till denna betraktelse, då min skogvaktare under dagens lopp varit mer än vanligt besynnerlig ock rufvande dyster.

Slutligen tog dock tröttheten ut sin rätt, jag redde min bädd så bekvämt jag kunde ock lade mig till hvila.

Hur länge jag slumrat vet jag ej, då jag vaknade vid ett stönande ock suckande som af en människa i själavånda. Jag reste mig upp på armbågen, ock då mina ögon hunnit vänja sig vid nattmörkret urskiljde jag i det dämpade skenet från stockelden en mänsklig gestalt, som tagit plats å en stubbe alldeles bredvid. Det var den stackars Glad.

Han stirrade slött ock själsfrånvarande framför sig, ock det låg i de tärda dragen ett så djupt och förkrossande lidande, att jag greps af det varmaste medlidande för den arme, gamle stackaren.

— Hur står det till gamle gosse? sporde jag slutligen vördsamt ock försiktigt.

— Jo, herre, svarade han sloft, det står så till, att jag står vid slutet, ock min uppgörelse med lifvet ock vår herre är nu kommen. Ja, jag kan nu gärna säga allt först som sist, för i morr'n vet ändå hele kyrkebyn det. Ser herrn, jag har sett honom...

— Hvilken honom? sporde jag bestört.

— Honom, hvars lif jag tog utan förskoning ock förbarmande, sett honom, herre, men aldrig under alla dessa år så tydligt som i kväll, ock den som förstår aldrig så litet, vet nog hvad det betyder — min lifsdag är snart all.

Gubben skälfde härvid i alla leder af en så våldsam själsskakning, att det dröjde länge innan jag förmådde lugna honom, så att han kunde fortsätta, ock när så skedde kommo orden som om han stått under inflytandet af en vision, ock han talat mest för sig själf än för mig:

— Kors, att allt kan stå så tydligt för en, började han till sist, alldeles som om det händt i går — ock dock så många herrans år se's dess. Det var under ofredens da'r, fast Gud skall veta, att hvarje dag se'n dess för mig har varit som tusende år... Kaptenen hade ställt mig på post å Mofallsängen. Det var en kall vinternatt, ock ljust var det som på den klaraste dag, för det var fullmåne ock stjernklart.

Som jag går fram ock tillbaka för att hålla mig varm, kommer där en norsk skarpskytt smygande. Han hade hvarken huggare eller gevär, och det behöfde han inte heller i det ärende han var ute. Jag visste godt hvarifrån han kom, från henne, jäntan min, hon som svek mig sin tro och lofven för hans skull. Det klack till i mig, och det var på en gång som om satan helt och fullt fått mig i sin makt.

Han såg mig icke förr än han var alldeles in på mig. Han tvärstannade och jag la' geväret till ögat och tog sikte på'n.

Skjuter du på en varnlös man? skrek han.

Den hin håle fått i sitt våld släpper han inte så lätt. Gud tröste mig, jag hade en förnöjelse i te' och pina'n. O, herre, så han tiggde och bad för sitt arma lif, det var så att det kunnat röra onatur till barmhärtighet.

Han hade en gammal mor där borta i Norge, för henne ville han lefva, hon hade ingen ann att slå sig till än honom.

Då — rörde fingret vid trycket: i krutröken såg jag ett par armar som slog vildt i luften, hörde en kropp, som med en dof duns föll till marken.

Nu kom jag till besinning om min gärning. I en handvändning hade jag slängt geväret från mig och kastat mig ned bredvid honom.

Han var stendöd. Men ögonen, hu, så hemskt! Den blicken, åh, den blicken! Den har följt mig år efter år, tagit ifrån mig dagens som nattens ro, brännt sig in i själ och sinne som helvetets tärande eld!

Han satt därpå länge tyst och orörlig den gamle. Så reste han sig häftigt med fast och beslutsam hållning.

— Hvart hän? sporde jag uppskakad.

— Till prästen! svarade han kort och bestämdt.

— Det är för tidigt, invände jag.

— För tidigt? hans röst hade en bitter skärpa, 30 år för en bekännelse, är det för tidigt?

Och innan jag hann häjda honom var han försvunnen i nattmörkret.

Men till prästen kom han aldrig. På dagen funno några kolare hans lik, och på samma plats där han den där olyckliga natten lossat sitt mördande skott.

Han hade dött af hjärtslag — sade doktorn.

Och nu förstån ni nog, mina herrar, hvarför jag så ogärna och ej utan en viss beklämning under en jakt väljer passet å Mofallsängen.

Et faderligt råd. — Du skall lära dig att lyda i tid, Axel! När du en gång i tiden blir gift, faller det dig svårare, sa' fadern till sonen.

"Brändt barn skyr elden" — så säger ett gammalt ordspråk. Detta är nog sannt, men det hjelper ej mot smärtorna af den brännskada, som redan finnes. Ett medel, som säkert hjelper, och hjelper ögonblickligt, det är ett omslag med Dr. P. Håkanssons Salubrin. Använd det outspädt, om huden är hel, men för öppna brännsår bör Salubrin utspädas med vatten, enl. bruksanvisningen som åtföljer flaskan. Salubrin är en välsignelse att hafva till hands i hemmet vid mångfaldiga tillfällen både för barn och fullvuxna, till lindrande af värk och vånda och till förebyggande af svårare lidanden. Vi känna framstående läkare både i Sverige och Amerika, som ständigt hafva Salubrin i sitt hem att brukas af deras egna familjemedlemmar vid förefallande behof, enär det är fullkomligt giftfritt och likväl ett otroligt verksamt medel i en mängd vanliga åkommor. Köp det nu — uppskjut ej. — Se annonsen i denna tidning.

Hur bör en kvinna vara, som man skall gifta sig med?

Denna fråga besvaras på följande skämtsamma sätt af den tyvärr för tidigt hädangångne franske humoristen Max O'Rell i en efterlämnad bok, som i dessa dagar utkommit hos Calmann-Lévy i Paris.

"Skaffa dig en hustru som är mindre än du. Gift dig ej med en kvinna som ej kan skratta hjärtligt. Man lär känna en människas karaktär af det sätt på hvilket hon skrattar. Tag ingen som skrattar tvunget. Gift dig med en kvinna som förstår skämt, som vet att uppskatta humor och som ser allt från den goda sidan. Gift dig ej med någon som klandrar allt och som gör sig lustig öfver sina väninnor, så snart de vända ryggen till; gift dig med en kvinna som alltid har ett godt ord till ursäkt för folk, som man klandrar i deras frånvaro. Gift dig med en filosof.

Om du för din fästmö till teatern utan att ha beställt biljetter på förhand, så gift dig med henne, ifall hon vid underrättelsen om att alla förnämligare platserna äro upptagna, gladt säger: "Det gör ingenting, då gå vi upp på galleriet; hufvudsaken är att vi ha roligt!" Den flickan är en käck tös; man kommer lätt tillrätta med en hustru, som är nöjd att sitta på en undanskymd plats tillsammans med sin man, om alla förnäma platser äro upptagna.

Om du möter en tiggare, så gift dig ej med en kvinna, som, då du står i begrepp att gifva honom en slant, säger: "Det är kanske en bedragare, som går på krogen med slanten." Om du själf gör denna anmärkning och hon säger: "Nåja, om han gör det den stackarn! Det är så kallt i dag, och ett glas gör honom godt!" — så gift dig med henne.

Försök att lista ut, huru hon beter sig tidigt på morgonen, då man plötsligt väcker henne ur hennes sköna sömn. Om han vaknar med ett leende, så gift dig med henne. Om hon däremot strax rynkar pannan och utbrister förargad: "Hvad vill det här säga?" så tag henne ej; hon är hvarken älskvärd eller gladlynt. Det profvet står aldrig med en kvinna, som har hvad man kallar godt sätt. En ung flicka, som sparar sina leenden för främmande och låter sitt dåliga humör gå ut öfver sina närmaste, är ej skapad för det äktenskapliga lifvet. Så länge du blott är hennes "tillkommande", skall hon behandla dig med mycken hänsyn. Du är ju ännu en främmande! Men du kan vara säker, att så snart hon är din hustru, kommer hon att behandla dig som om du hörde till familjen.

När du gör visit hos en dam och hon låter dig vänta en half timma för att kunna presentera sig så fördelaktigt som möjligt, så gift dig ej med henne. Kommer hon däremot genast, alldeles som hon går och står, håret enkelt och raskt uppsatt och i hemmadräkt, så är det en flicka "sans facon", en präktig flicka; gift dig med henne, i synnerhet om hon ej gör många och långa ursäkter, för att hon kommer som hon är. Om den unga flickans syskon ge henne smeknamn, så gift dig med henne, hon är en god kamrat.

Gift dig med en flicka, som rullar sin fars cigaretter, stoppar hans pipa, intresserar sig för ordningen i hans arbetsrum eller hvad det kan vara, han tycker om, en flicka som sätter sig i hans knä, vrider hans mustascher, drager honom i örsnibbarne och öfverhöljer honom med smeknamn som äro lika familjära som barnsliga. Den unga flickan flirtar med sin pappa, som ej låter honom gå ut utan att noga mönstra, att han är prydlig, att halsduken är väl knuten, att rockärmen ej når nedom paletåärmen, att rockkragen ej är dammig, och som sedan hon ändtligen är tillfreds med "kära fars" yttre människa kysser honom om och om igen till farväl, den flickan, säger jag, blir en förträfflig hustru. Lycklig den far, som har en sådan dotter.. lycklig den man, som får henne till fru!"

HURULEDES ÄR DETTA.

Vi gifva ett hundra dollars i belöning för hvarje fall af katarr, som ej kan botas med HALL'S CATARRH CURE.
F. J. CHENEY & CO., egare, Toledo, O.
Vi undertecknade hafva kändt F. J. Cheney de sista 15 åren och tro att han är fullkomligt hederlig i alla affärstransaktioner och i finansiell afseende i stånd att uppfylla hvarje förpliktelse, hvilken firman åtagit sig.
WEST & TRUAX, Wholesale Druggists, Toledo, O.
WALDING, KINNAN & MARVIN, Wholesale Druggists, Toledo, O.
HALL'S CATARRH CURE tages invärtes och verkar direkt på blodet och systemets slemhinnor. Pris 75c pr. flaska. Säljes hos alla apotekare. Rekommendationer sändas fritt.
HALL'S FAMILY PILLS äro de bästa.

Nyt fra Danmark.

Ny nordjysk Kirke. Under stor Højtidelighed nedlagdes forleden Grundstenen til en Kirke i Sørup i Nordjylland.

En Sukkerfabrik i Vestjylland. De danske Sukkerfabriker har efter at have foretaget forskjellige Undersøgelser erklæret sig villige til at optage Forhandlingerne med det paagjældende Udvalg om Anlæg af en Sukkerfabrik i Vestjælland. Det fornødne Areal er forlængst tegnet.

Dansk Mælk i Tyskland. Der er i disse Dage i Kjøbenhavn dannet et Selskab med en Kapital af 300,000 Kr. Selskabet vil under Firmanavnet „Dansk Mælkeeksport" fra 1ste Oktober eksportere Mælk til Tyskland. Mælken skal transporteres i Tankvogne med dobbelte Vægge. I Berlin er der allerede lavet flere af disse Vogne, og enkelte er nu ankomne til Kjøbenhavn.

Nyt elektrisk Baneprojekt. Der er i denne Tid Planer oppe om en elektrisk Bane fra den projekterede Randers—Viborg-Bane over Mammen, Vindum, Rødkærsbro, Kellerup til Silkeborg. Det er Meningen, at den engelske Ingeniør, som har med de andre elektriske Linier at gjøre, ogsaa skal anlægge denne. Der fraveges ikke noget Tilskud fra Komunens Side, men i det højeste en Rentegaranti.

„Stanley Munkedal". En af Landets bedste og mest bekjendte Hingste, den gamle „Stanley Munkedal", tilhørende Skanderborg Hesteavlsforening, har endt sin Løbebane. Forleden maatte den falde for et velrettet Skud i Hesteslagterens Gaard. Hingsten var endnu i enhver Henseende frisk og sund, men Foreningen vilde hellere lade sin gamle gode Hingst faa en let og hurtig Død end lade den lide Alderdommens sædvanlige Kvaler.

Svin til Island. Hidtil har man ikke drevet Svineavl paa Island. Men nu begynder Andelsmejerierne at brede sig deroppe, Landmændene skal have en Anvendelse for deres Kærnemælk, og nu vil de saa til at forsøge med Svineavl. En islandsk Landboforening har taget sig af Sagen, og forleden afsendtes fra Branddirektør Rasmussens Svineavlscenter paa Højrupgaard ved Kolding 7 Svin, 2 Orner og 5 Søer. De skal gjøre Svineslægten mangfoldig oppe paa Sagaøen.

I Aalbæk Bakker har en gammel Mand i Vendsyssel i den sidste Tid indrettet sig en Bolig. Den er gravet ind i en stor Lyngbakke, som danner de tre Sider, medens den fjerde er opført af Hedetørv. Taget eller Loftet bestaar af Granspir med Græstørv over. I denne Hule bor hele Familien, tre Personer, der nok i Forvejen er vante til primitive Forhold. I Fjor sendte velhavende Slægtninge i Amerika Familien Penge til at rejse derover for, men de syntes ale tre, at der er skjønnest i Danmark, og saa blev de.

Dræbte af Lynet. Under et heftigt Uvejr slog Lynet ned i Nærheden af Dons ved Kolding og dræbte Gaardejer Niels Hviid fra Vester Nebel, der kom kjørende paa Landevejen.

— Den 21. August slog Lynet ned paa Møllesejer Niels Chr. Sørensens Mark i Gammelby ved Esbjerg og dræbte Tjenestekarl Vilhelm Rasmussen fra Gaarslev ved Fredericia. Karlen var sammen med en Tjenestepige og en Dreng i Færd med at høste. De to sidstnævnte bedøvedes af Lufttrykket og ligger syge endnu.

En uheldig Feriekoloni. Paa Sorø Højskole har der i den sidste Tid været en Feriekoloni under Ledelse af 4 Lærere. Forleden flygtede imidlertid 7 Drenge bort fra Højskolen og spadserede ad Landevejen til Kjøbenhavn. Drengene er blevne forhørte om Grunden til deres Flugt, og de erklærer, at en af Lærerne, O. Christensen, havde gjennempryglet dem med en Stok, fordi de havde kjøbt Pærer i Stedet for Brevkort for nogle Penge, de havde vundet ved en Præmieskydning med Luftbøsse. En af Drengene fremviste paa sin Arm en stor blodunderløben Knude, som han paastod stammede fra de Prygl, Lærer Christensen havde givet ham.

En senere Undersøgelse har vist, at de fire Drenge var Koloniens skabede Faar, som ingen Lejlighed forsømte til at begaa de værste Skarnstreger. Klø havde de ganske vist faaet, men i en meget mild Form, saaledes at de i Virkeligheden var blevet langt bedre behandlede, end de fortjente.

Levring Højskole. Lærer Witt Hansen ved Særslev Højskole paa Fyen er udpeget til at være Højskolebestyrer i Levring.

Hvidkaalsfrø i Amerika. Ifølge danske Blade agter Amerikanerne nu selv at ville dyrke Hvidkaal. Tanken skal være at tage Frøet fra Danmark, hvorfor Regjeringen i Washington i Oktober vil forlange Tilbud om 5000 Pund Amager-Hvidkaalsfrø. Overhovedet skal den amerikanske Regjering meget gjerne vilde modtage Tilbud om Frøleverance fra Danmark.

Ny Valg- og Frimenighedspræster. Valgmenigheden i Sdr. Nærraa paa Fyen, der nylig udskilte sig fra Valgmenigheden i Odense, har udset sig Sognepræst H. J. E. Lorenzen i Aadum, Søn af den bekjendte, i disse Dage afdøde Sognepræst L. i Nørre Lyndelse, til sin Præst.

Sognepræst Th. Balslev i Nørhaa, Thy, agter at søge Afsked fra sit Embede for at overtage Stillingen som Præst for den i sin Tid meget bekjendte Frimenighed paa Mors, der nu i længere Tid har været uden Præst.

Soldater paa Jernbanearbejde. Et Kommando af Ingeniørregimentets Jernbanekompagni, bestaaende af Premierløjtnant Sommerfeldt, 2 Underofficerer, 2 Underkorporaler og ca. 40 Menige, kom forleden til Viborg for at anlægge Spor paa den nye Bane fra Viborg til Herning paa Strækningen fra Bækkelund til Korup. Øvelsen foretages væsentligt for Mandskabets Skyld, men det antages dog, at den staar i Forbindelse med den store Mangel paa Arbejdskraft, idet mange Jernbanearbejdere i denne Tid hellere gaar paa Høstarbejde. Størsteparten af Soldaterne skal have Kvarter i Bækkelund.

Fangekolonien paa Heden er brudt op fra „Gedhuset" til Karup Flade d. 18. August for over Herning at drage til „Bukhuset" paa Deibjerg Hede ved Ringkøbing, hvor Fangerne til en Begyndelse vil komme til at grave en Mergelgrav. Grunden til Koloniens noget sene Opbrud fra „Gedhuset" er dels, at den drog lidt senere ud i Foraaret end sædvanlig, dels det stærkt forøgede Lyngpresningsarbejde, som i Aar har været betydeligt større end tidligere, og endelig har Fangerne i Sommer for første Gang plukket flere Tusinde Pund Mos til Zoologisk Have i Kjøbenhavn.

Myrdet Dansk-Amerikaner? Et uhyggeligt Fund blev forleden gjort af en Arbejder, som kom gaaende over en Mark bagved Lampevejen, da han saa en Mand ligge i Græsset. Han gik nærmere til og saa da, at det ikke var en Sovende, men en død, der afgav det uhyggeligste Skue. Manden, der var ret velklædt og saa ud til at være omkring ved 35 Aar, var blodig paa Halsen, og ved at se nærmere til, saa Arbejderen, at han var dræbt med et dybt Knivsnit, der havde gjennemskaaret Struben og ladet en Mængde Blod løbe ud over hans Kravetøj og det grønne Græs. Ved Siden af ham laa en blodig Barberkniv: Baabnet, hvormed det dræbende Snit var ført. Arbejderen ilede nu til Politiet og afgav Melding om Fundet, hvorefter Stedet nøje blev besigtiget og Liget ført bort. Ved en Undersøgelse viste det sig, at der i Lommerne foruden to Guld-dobbelt-Uhre fandtes kontant 1600 Kr. Hvis man — hvad meget kan tyde paa — staar over for et Rovmord, maa Forbryderen altsaa være bleven forstyrret, inden hans Offer er bleven udplyndret for de mange Penge. Der fandtes ikke i Lommerne Papirer, der kunde give Oplysning om, hvem den Afdøde er. Man er foreløbig mest tilbøjelig til at antage ham for en hjemvendt Dansk-Amerikaner. Politiet er i travl Aktivitet for at faa opklaret den uhyggelige Sag, som unægtelig leder Tanken hen paa et nyt Lampevejsmord.

Stanna, Kvinnor!

OCH BEGRUNDA ALLA VIGTIGA FAKTA

DÅ Ni vänder Er till Mrs. Pinkham så blottar Ni Edra privata sjukdomar för en kvinna – en kvinna hvars erfarenhet, med kvinnosjukdomar sedan många år, är vida bekant.

Ni kan tala fritt om Er sjukdom till en kvinna, men deremot afskyr Ni att tala om samma sak inför en man – dessutom förstår en man ej – helt enkelt emedan han är en man

Många kvinnor lida i tystnet och känna sig bättre eller sämre, omvexlande, fullt medvetna om att de borde hafva skyndsam hjelp, men en naturlig blygsamhet tvigar dem att undandraga sig alla frågor och möjligen undersökning af till och med Er husläkare. Det är onödigt. Utan pengar eller kostnad kan Ni konsultera en kvinna, hvars kunskaper, vunna genom personlig erfarenhet, äro stora.

Mrs. Pinkham's ständiga inbjudan.

Kvinnor som lida af någon som helst kvinnosjukdom inviteras att tillskrifva Mrs. Pinkham, Lynn, Mass., om råd. Alla bref som anlända öppnas, läses och bevaras af kvinnor endast. En kvinna kan otvunget tala om sina privata besvärligheter till en kvinna; derför råder mellan Mrs. Pinkham och kvinnorna i Amerika ett beständigt förtroende som aldrig varet brutet. Att döma af den vidsträckta erfarenhet hon har, är det sannolikt, att hon kan botera ert fall. Hon frågar ej efter något gengäld blott Er goda vilja, och hennes råd hafva hjelpt tusenden. Hvarje kvinna, rik eller fattig, gör säkerligen oklokt i att ej draga nytta af detta liberala anbud om hjelp.

Om Ni är sjuk så tveka ej att få en flaska Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound genast och skrif till Mrs. Pinkham, Lynn, Mass., efter särskildt råd.

När en medicin har varit framgångsrik och återställt så många kvinnor till helsan, kan Ni väl ej säga, utan att försöka det, "jag tror ej att det kan hjelpa mig."

Hvad Børn koster i Kjøbenhavn. Hvad der gaar med til Børn, og hvilken Lettelse Børnenes Ferieophold altsaa har været for mange Smaafolk, forstaas bedst, naar man taler med de Smaahandlende. I en Sidegade paa Nørrebro, hvorfra omtrent et halvt Hundrede Børn har været bortrejst, har Smaahandlerne givet følgende Oplysninger: Brødhandleren har solgt for 5 Kr. mindre pr. Dag, Urtekrømmeren for 4 Kr., Olhandleren har solgt 100 Flasker Hvidtøl mindre om Ugen, end han plejer, og Konen, der har en lille Sukkervarehandel, har solgt for 10 Kr. mindre om Ugen af sine søde Sager. Rullekonen og Lappeskomageren klager ogsaa over Mangel paa Søgning i Ferietiden.

Dødsfald. Kjøbmand i Aabenraa, kgl. Agent F. Plum er død, 70 Aar gammel.

— Redaktøren af „Koldingposten" Olaf Madsen er afgaaet ved Døden af en Nyrelidelse i en Alder af 31 Aar. Madsen havde i 4 Aar været Bladets Redaktør.

— Et af Folketingets veltjente Bude, Johannes Hansen, er afgaaet ved Døden, 53 Aar gammel. Han var særdeles vel afholdt af de mange Rigsdagsmænd og andre, som havde Brug for hans Tjenstvillighed.

— Lodsoldermand for Frederikshavns og Hirtsholmenes Lodserier Chr. Bærentz er afgaaet ved Døden. Bærentz, der var født i Frederikshavn 1831, deltog som Frivillig i Krigen 1849 om Bord i Linjeskibet „Skjold" og i 1864 som Reserveløjtnant om Bord i Fregatten „Jylland" i Slaget ved Helgoland. I ca. 38 Aar har han beklædt Stillingen som Lodsoldermand.

— Distrikts- og Stadslæge Fr. Høegh-Guldberg af Korsør er afgaaet ved Døden efter et kort Sygeleje. Han var født i Vordingborg den 13de April 1834, deltog som Underlæge i Krigen 1864, blev 1865 Landkirurg paa Færøerne og kom 1872 som Stads- og Distriktslæge til Korsør, hvor han tillige var Jernbane- og Sygehuslæge. Han var i Anciennitet Landets ældste Distriktslæge og kunde den 9de Oktober d. A. have fejret sit 40-Aars Jubilæum som Distriktslæge.

The Salubrin Laboratory, 19-23 Calhoun St., Cincinnati, Ohio.

en filial af **Fil. Dr. P. Håkansons** berömda fabrik i Eslöf, Sverige. sänder **Salubrin** fraktfritt med express, då liqvid medföljer order för minst två flaskor. Pris per flaska (4½ oz.): **Salubrin** A (vanligt), 50 cent: **Salubrin** B (toalett-Salubrin), 55 cent. Inandningsapparat 40 cent.

DR. JOSUA LINDAHL, Mgr.

Bygger Ni?

Kom ihåg att **Eddys förbyggningspapp** är den bästa i marknaden. Den är mycket starkare än andra papperter samt drager ej fukt eller gifver någon obehaglig lukt från sig. Bästa material att använda, vare sig det ena eller andra byggnadsändamålet. Tillskrif

TEES & PRESSE, AGENTER I WINNIPEG.